

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/194/2018
Identifikačné číslo spisu:	6316207429
Dátum vydania rozhodnutia:	16.12.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Ladislav Górász
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:6316207429.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s., so sídlom v Bratislave, Panónska cesta 2, IČO: 35 937 874, proti žalovanému I. N., bývajúcemu v N., zastúpenému AK Pekár, s.r.o., IČO: 47 233 940, so sídlom v Banskej Bystrici, Kukučínova 24, v mene ktorej koná JUDr. Ing. Bernard Pekár, PhD., o zaplatenie 39.704,79 eur s príslušenstvom, ktorý spor bol vedený na Okresnom súde Brezno pod sp.zn. 2C/190/2016, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. júna 2018, sp.zn. 11Co/11/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému priznáva náhradu trov dovolacieho konania vo žalobkyni v celom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Brezno (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 27. septembra 2017 č.k. 2C/190/2016-246 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni do 30 dní od právoplatnosti rozsudku 15 881,92 eur (výrok I.). Vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II.) a žalovanému priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 20 % (výrok III.). Súd prvej inštancie tak rozhodol majúť za to, že žalobkyni vznikol podľa § 42 ods. 4 písm. a) zákona č. 577/2004 Z.z. v znení účinnom do 31. decembra 2016, resp. podľa § 9 ods. 7 písm. c) zákona č. 580/2004 Z.z. v znení účinnom od 1. januára 2017 voči žalovanému nárok na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poisťencom žalobkyne. Majúc za to, že ku škode na zdraví poistencov žalobkyne došlo aj ich zavinením v rozsahu 60 %, priznal žalobkyni z uplatnenej náhrady 39 704,79 eur iba sumu 15.881,92 eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

2. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“), rozhodujúci o odvolaniach obidvoch strán sporu (žalovaného proti výroku I. a žalobkyne proti výroku III.), rozsudkom z 21. júna 2018 sp.zn. 11/Co/11/2018 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a III. a odvolanie žalobkyne odmietol. Odvolanie žalobkyne (proti výroku III. o trovách konania) odmietol ako oneskorene podané. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, že stranám sporu nepriznal nárok na ich náhradu.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu žalobkyňa podala dovolanie. V dovolaní uviedla, že «napáda rozsudok odvolacieho súdu v rozsahu všetkých troch výrokov a v nadväznosti naň aj rozsudok súdu prvej inštancie vo všetkých výrokoch, pretože obsahuje identické vady ako rozsudok odvolacieho súdu». Prípustnosť dovolania žalobkyňa vyvodzuje z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ CSP tvrdiac, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu. Poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Cdo/110/2011 z 12. septembra 2011, od ktorého sa podľa jej názoru odvolací súd odklonil. V dovolaní tvrdí, že ak sa na vzniku škody podieľalo viac škodcov, z ktorých je len proti jednému podaná žaloba, jeho povinnosť na náhradu škody sa neznižuje o podiely pripadajúce na ostatných škodcov, za situácie, že sa nejedná o odôvodnený prípad delenej zodpovednosti. Namietala, že v predmetnej veci nedošlo k náležitému odôvodneniu výnimočnej aplikácie delenej zodpovednosti žalovaného a poškodených poistencov žalobkyne ako údajných škodcov na vzniku potreby vynaloženia nákladov zdravotnej starostlivosti. Dôvodila, že sudy sa obmedzili len na odhadné, svojvoľné a neodôvodnené, teda zjavne arbitrárne percentuálne určenie pomerov zodpovednosti žalovaného (40%) a spoločne dvoch poškodených poistencov žalobkyne (spolu 60%).

4. Žalovaný navrhol dovolanie žalobkyne odmietnuť, eventuálne zamietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), zisťoval najskôr, či dovolanie podala oprávnená strana (§ 424 CSP), pričom dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. Podľa § 424 CSP môže dovolanie podať iba strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Otázkou, či dovolateľ je procesnou stranou uvedenou v § 424 CSP, treba vždy riešiť s prihliadnutím na individuálne okolnosti daného prípadu.

7. Prípustnosť dovolania má vo všeobecnosti stránku objektívnu a subjektívnu. Objektívna stránka sa nevzťahuje na osobu konkrétneho dovolateľa a zohľadňuje (len) vecný aspekt tohto oprávneného prostriedku - či smeruje proti rozhodnutiu vykazujúcemu zákonné znaky rozhodnutia, proti ktorému je dovolanie prípustné (objektívna prípustnosť dovolania je vymedzená ustanoveniami § 420 a § 421 CSP). Subjektívna stránka prípustnosti dovolania sa naopak viaže na osobu konkrétneho dovolateľa a zohľadňuje osobný aspekt toho, kto podáva dovolanie - či je u neho daný dôvod, ktorý ho oprávňuje podať dovolanie. Skúmanie prípustnosti dovolania z hľadiska objektívneho nasleduje až po skúmaní subjektívnej stránky prípustnosti dovolania; pokiaľ dovolací súd dospeje k záveru, že dovolanie nie je subjektívne prípustné, nepristúpi už k skúmaniu prípustnosti dovolania z hľadiska ustanovení § 420 a § 421 CSP.

8. Dovolací súd dospel k záveru, že žalobkyňa nie je v danom prípade procesnou stranou, ktorá je oprávnená podať dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej. Ako totiž vyplýva z obsahu spisu žalobkyňa proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti, ktorou bola jej žaloba vo zvyšku zamietnutá (výrok II. rozsudku súdu prvej inštancie) odvolanie nepodala; odvolaním napadla rozhodnutie odvolacieho súdu iba v časti, ktorou žalovanému bol priznaný voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 20 % (výrok III. rozsudku súdu prvej inštancie). Tým, že žalovaná nepodala odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým bola jej žaloba vo zvyšku zamietnutá, rozsudok v tejto časti voči nej nadobudol právoplatnosť. Žalovaná bola subjektívne oprávnená podať dovolanie len proti výroku rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bolo jej odvolanie proti výroku rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania (výrok III. rozsudku súdu prvej inštancie) odmietnuté ako oneskorene podané. Žalovaná ale dovolanie (aj) proti tomuto výroku ničím neodôvodňuje.

9. Na základe uvedeného preto dovolací súd dovolanie žalovanej ako podané neoprávneným subjektom odmietol podľa § 447 písm. b/ CSP, resp. podľa § 447 písm. d/ CSP ako dovolanie, ktoré nemá náležitosti podľa 428 CSP.

10. Dovolací súd priznal v dovolacom konaní úspešnému žalovanému náhradu trov tohto konania voči

žalobkyni v plnom rozsahu.

11. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.